

Αριθμός Απόφασης: /1999

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ
ΑΚΥΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Με μέλη τους Πρόεδρο Εφετών
Διοικητικών Δικαστηρίων, και

Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις

1999, με γραμματέα το για να δικάσει την

από 25 /1998 αίτηση

του κατοίκου

ο οποίος παραστάθηκε μαζί με την πληρεξούσια
της δικηγόρο

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος
παραστάθηκε δια του παρέδρου του ΝΣΧ

Με την αίτησή του αυτή ο αιτών ζητά την ακύρωση της
με αρ.πρωτ. Αποφάσεως του Διοικητού της

Περιφερειακής Διοικήσεως Πυροσβεστικής Υπηρεσίας

Κατά τη δημόσια συζήτηση που ακολούθησε το
Δικαστήριο άκουσε:

Τον Εισηγητή της υπόθεσης, Εφέτη Δ.Δ

που διάβασε τη σχετική έκθεσή του, εξέθεσε τα ζητήματα
που προκύπτουν και ανέπτυξε τη γνώμη του γι αυτά.

Την πληρεξούσια δικηγόρο του αιτούντος που ανέπτυξε
τους λόγους ακύρωσης και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση.

Τον Πάρεδρο του ΝΣΚ που ζήτησε ν' απορριφθεί η αίτηση.

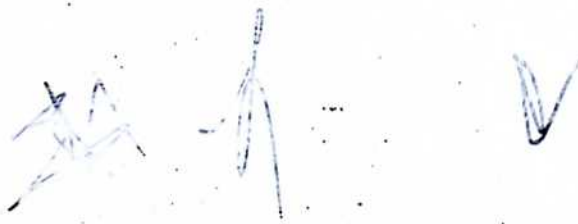
Μετά την συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και αφού

*Μελέτησε τη δικογραφία και τις σχετικές διατάξεις
αποφασίζει τα εξής:*

Επειδή, με την κοινομένη αίτηση, για την οποία καταβλήθηκαν τα νόμιμα τέλη και παράβολο (βλ. το με αρ. 5028/95 σειράς [redacted] διπλότυπο εισπράξεως της [redacted] και τα με αρ. [redacted] και [redacted] σειράς [redacted] ειδικά έντυπα παραβόλου) ζητείται παραδεκτώς, η ακύρωση της με αρ. π.ω.τ. [redacted]

Αποφάσεως του Διοικητού της Περιφερειακής Διοικήσεως Πυροσβεστικής Υπηρεσίας [redacted] με την οποία εγκρίθηκε η πειθαρχική ποινή του προστίμου ίσου με τα 3/10 ενός μηνιαίου βασικού μισθού που επιβλήθηκε στον αιτούντα πυροσβέστη αρχικώς με το από [redacted] Απόσπασμα Ημερησίας Διαταγής Υπαξιωματικών - Πυροσβεστών του 1ου Πυροσβεστικού Σταθμού και επικυρώθηκε στη συνέχεια με το από [redacted] Απόσπασμα Ημερησίας Διαταγής Υπαξιωματικών - Πυροσβεστών της Διοικήσεως Πυροσβεστικής Υπηρεσίας

Επειδή, στο άρθρο 23 του π.δ 210/1992 <<Κωδικοποίηση διατάξεων π.δ/των του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πυροσβεστικού Σώματος>> (ΦΕΚ Α 99) ορίζεται ότι <<1.Οι Πυροσβεστικοί Σταθμοί, οι Λιμενικοί Σταθμοί και οι Πυροσβεστικοί Σταθμοί των Αεροδρομίων, εκτελούν το επιχειρησιακό τους έργο όλες τις ώρες του 24ώρου και όλες τις ημέρες του χρόνου. 2.Το 24ωρο χωρίζεται σε τρεις φυλακές, 8ωρης διάρκειας, στις οποίες ορίζονται

εναλλακτικά οι άνδρες του Σταθμού και έχουν υποχρέωση να προσφέρουν συνολικά 37 1/2 ώρες εργασίας την εβδομάδα. 3. Μπορεί ο Διοικητής μετά από έγκριση του Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος, να εναλλάσσει τους υπαλλήλους στην υπηρεσία ανά 24ωρο, όταν ειδικοί υπηρεσιακοί λόγοι το επιβάλλουν, με την προϋπόθεση ότι η συνολική προσφορά εργασίας τους κατά μήνα θα υπολογίζεται στη βάση των 37 1/2 ωρών εργασίας την εβδομάδα. 4. Για την αντιμετώπιση διαφόρων έκτακτων συμβάντων, όπως πυρκαγιών, πλημμυρών, σεισμών ή άλλων γεγονότων μπορεί ο Διοικητής να επιβάλλει με διαταγή του πρόσθετη εργασία στους υπαλλήλους πέρα από την υποχρεωτική >>. Περαιτέρω, στο άρθρο 61 του αυτού π.δ, ορίζεται ότι <<1. Πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί κάθε υπαίτια και καταλονιστική παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος, με πράξη ή παράλειψη. 2. Το υπηρεσιακό καθήκον προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους πυροσβεστικούς υπαλλήλους από τις ισχύουσες διατάξεις νόμων, δ/των, αποφάσεων και τις διαταγές της Υπηρεσίας, καθώς και από την εντός και εκτός Υπηρεσίας διαγωγή, που οφείλει να τηρεί ο πυροσβεστικός υπάλληλος>>, ενώ στο άρθρο 62 αυτού ορίζεται ότι <<1. Πειθαρχικά παραπτώματα, ανεξάρτητα από το αξιόποιο ή όχι αυτών, είναι τα παρακάτω ενδεικτικά αναφερόμενα: α)..... η) Η απάθεια σε διαταγή που δόθηκε, η παράλειψη, η άρνηση, η παραμέλησή ή παρέγκυση εκτέλεσης υπηρεσίας που διατάχθηκε νόμιμα από ανώτερο, κστ) Η δημόσια, προφορική ή έγγραφη άσκηση κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης Υπηρεσίας ή οποιουδήποτε πυροσβεστικού υπαλλήλου που αποδεικνύουν έλλειψη σεβασμού ή μεσκόπιμη χρήση αβάσιμων επιχειρημάτων, λς) Η αδικαιολόγητη και με πείσμα εμμονή στην υποβολή αίτησης για θέμα, για το οποίο έχει

ήδη αποφανθεί αρνητικά η Υπηρεσία, λζ) Κάθε πράξη ή παράλειψη που είναι αντίθετη προς την εντιμότητα, την ευθύτητα, την ειλικρίνεια και τα χρηστά ήθη ή μαρτυρεί έλλειψη υπηρεσιακής αγωγής και ευθύνης λθ) Η ψευδής αναφορά κατάθεση ή δήλωση από πρόθεση ενώπιον οιασδήποτε Υπηρεσίας για ιδιώτη ή οι κακόβουλοι υπαιτιγμοί ή γνώμες κατά οποιουδήποτε πυροσβεστικού υπαλλήλου ανεξάρτητα αν συνεπάγονται ή όχι ποινική δίωξη μζ) Κάθε παράβαση υποχρέωσης που απορρέει από τους νόμους, τους κανονισμούς και τις διαταγές της Υπηρεσίας >>. Τέλος στο άρθρο 63 του δ/τος αυτού ορίζεται ότι: <<1. Στο πυροσβεστικό προσωπικό επιβάλλονται οι ακόλουθες πειθαρχικές ποινές που καταχωρούνται στα ατομικά τους έγγραφα: α) Παρατήρηση, β) Επίπληξη, γ) Πρόστιμο μέχρι ένα μηνιαίο βασικό μισθό του τιμωρουμένου 4..... γ) Το πρόστιμο επιβάλλεται για σοβαρότερα παραπτώματα περί την εκτέλεση των καθηκόντων, τη συμπεριφορά, την τάξη, την εμφάνιση και την κατάσταση γενικά του πυροσβεστικού υπαλλήλου εντός και εκτός της Υπηρεσίας>>.

Επειδή, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών πυροσβέστης που υπηρετεί στον Πυροσβεστικό Σταθμό υπέβαλε στις προς τη Διοίκηση του εν λόγω Σταθμού έγγραφη αναφορά, με την οποία ζήτησε να ενημερωθεί <<βάσει ποίου νόμου, ποίου άρθρου του κανονισμού και ποιάς Διάταξης τέθηκε σε υπηρεσία πρόσθετου θώρου τις συμπληρώνοντας 24 ώρες συνεχούς υπηρεσίας σύν 8 ώρες επιφυλακή σύνολο 32 ώρες χωρίς την απαιτούμενη ανάπαυση>>. Επί πλέον ανέφερε ότι ποτέ δεν είχε εκτελέσει πρόσθετο θωρο, πέραν του πενθημέρου και παρακάλεσε τη Διοίκηση στα πλαίσια των δυνατοτήτων της να μη τον ξαναποθετήσει σε υπηρεσία πρόσθετου θώρου. Η Διοίκηση του

Σταθμού με την με αρ.πρωτ. απάντησή της στην ως άνω αναφορά του εγνώρισε ότι α)Με την έναρξη της αντιπυρικής περιόδου δόθηκε εντολή από την Περιφερειακή Διοίκηση Πυροσβεστικής Υπηρεσίας σε όλες τις Υπηρεσίες να θέτουν στο προσωπικό τους πρόσθετη υπηρεσία, προκειμένου να αντιμετωπίσουν συμβάντα δασικών πυρκαγιών αλλά και άλλων συμβάντων που θα προκύψουν στην περιοχή ευθύνης των και ότι η Διοίκηση του Σταθμού, αφού έλαβε υπ όψη 1)Την έλλειψη δυνάμεως για ορισμό ικανού αριθμού δύναμης ανδρών σε κάθε φυλακή για άμεση έξοδο, επέμβαση και καταστολή οποιουδήποτε συμβάντος αναγγελθεί 2)Τις αυξημένες ανάγκες για τη διεξαγωγή της υπηρεσίας (ορισμό περιπολικών οχημάτων σε ευαίσθητες περιοχές, ορισμό περιπόλων κλπ) 3)Τη μη διατάραξη της σειράς στη χορήγηση προγραμματισμένων θερινών αδειών των υπαλλήλων, 4)Τις διατάξεις του π.δ 210/1992, 5)Άλλες διαταγές του Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος που αφορούν τον επιχειρησιακό σχεδιασμό αντιμετώπισης των δασικών πυρκαγιών σε συνδυασμό με τα παραπάνω, αποφάσισε και καθόρισε με την από

Ημερήσια Διαταγή, όλοι οι Υπάλληλοι να εκτελούν πρόσθετη υπηρεσία, ανάλογα με τις υπηρεσιακές ανάγκες, μέχρι πέρατος της αντιπυρικής περιόδου, ανεξάρτητα αν έχουν δηλώσει ότι επιθυμούν ή όχι πρόσθετη υπηρεσία για συμπλήρωση των χρηματικών τους αποζημιώσεων. Στη συνέχεια ο αιτών υπέβαλε τη με αρ.

νεότερη αναφορά του, στην οποία διαλαμβάνονται τα εξής: <<Με όλο το σεβασμό που έχω προς τη Διοίκησή μου και την εκτίμηση που τρέφω προς τους ανωτέρους μου σας αναφέρω ότι δεν με ικανοποιεί η απάντησή σας που μου δίνεται με το από έγγραφό σας σχετικά με την εκτέλεση υπηρεσίας πρόσθετου

βώρου και σας παρακαλώ να μου απαντήσετε στα εξής: Σύμφωνα με την απάντησή σας στην παρ.α) σας παρακαλώ να μου γνωρίσετε τον αριθμό πρωτοκόλλου της εντολής της Π.Δ.Π.Υ. με την οποία μπορούν όλες οι υπηρεσίες της περιφέρειας να θέτουν τους υπαλλήλους σε υποχρεωτική υπηρεσία προσθέτου βώρου και αν η εντολή αυτή αναφέρει ότι το πρόσθετο βωρο είναι υποχρεωτικό για όλους τους υπαλλήλους ή προαιρετικό όπως αναφέρουν και οι πάγιες διαταγές του σεβαστού Α.Π.Σ και επί πλέον σας αναφέρω ότι α) σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ.4 του π.δ 210/1992 ο διοικητής δύναται να θέτει τους υπαλλήλους σε πρόσθετη υπηρεσία μόνον όταν υπάρχουν έκτακτα συμβάντα και όχι στην προαναμετρισμένη καθημερινή υπηρεσία και β)σε πρόσφατη γενική συγκέντρωση υπαλλήλων της Δ.Π.Υ. ο κ.Περιφερειακός Διοικητής μας ανακοίνωσε ότι << κόβονται τα πρόσθετα>> από όλους τους υπαλλήλους επιθυμούντες και μη σχετικά με την έλλειψη δύναμης σας αναφέρω ότι έλλειψη δύναμης δεν υφίσταται γιατί η δύναμη του Σταθμού μαζί με τους αποσπασμένους υπαλλήλους από το Δασαρχείο και τους εποχικούς υπαλλήλους υπερβαίνει κατά πολύ την οργανική δύναμη σχετικά με τη χορήγηση των προγραμματισμένων αδειών σας αναφέρω ότι σύμφωνα με το άρθρο 107 του π.δ 210/1992 ο προγραμματισμός αδειών έχει διαταραχθεί γιατί όπως αναφέρει το προαναφερόμενο άρθρο οι υπάλληλοι μπορούν να παίρνουν 20 ημέρες κανονική άδεια κατά τους θερινούς μήνες και όχι 12 ημέρες, όπως μας χορηγεί η Σεβαστή Διοίκησή Σας σας παρακαλώ να μου γνωρίσετε ακριβώς ποιές είναι οι διατάξεις του π.δ 210/1992 και ποιές είναι οι άλλες διαταγές του σεβαστού Α.Π.Σ που προβλέπουν τον ορισμό μου σε υπηρεσία προσθέτου βώρου χωρίς τη θέλησή μου και

χωρίς να υπάρχει έκτακτη ανάγκη σχετικά με την από Η.Δ σας, αυτή μου είναι γνωστή αλλά η ημερησία διαταγή έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του π.δ 210/1992, όσον αφορά την υποχρεωτική υπηρεσία προσθέτου θώρου και τις πάγιες διαταγές του σεβαστού Α.Π.Σ που αναφέρουν ότι το πρόσθετο θωρο είναι προαιρετικό και όχι όπως μας είπε ο σεβαστός κ.Διοικητής σε συγκέντρωση δύο φυλακών <<εγώ θα σας βάζω πρόσθετο θωρο και σεις κάνετε ότι θέλετε>>. Για όλους τους προαναφερόμενους λόγους και σύμφωνα με το π.δ 210/1992 (άρθρο 9) και τις αποφάσεις του ΣΤΕ (ενδεικτικά αναφέρω τις υπ'αρ.65/1983 και 4267/1985) και τις ισχύουσες διαταγές του σεβαστού Α.Π.Σ σας παρακαλώ να μη με θέσετε ξανά σε υπηρεσία προσθέτου θώρου παρά μόνον όταν μπορεί να γίνει η εφαρμογή του άρθρου 23, παρ.4, του π.δ 210/1992>>. Κατόπιν αυτού, στις ο Διοικητής του Πυροσβεστικού Σταθμού με το με αρ.πρωτ. έγγραφό του κάλεσε σε απολογία τον αιτούντα γιατί 1)ενώ ωφείλε να γνωρίζει, διότι κοινοποιούνται νομίμως, ζήτησε να του γνωρίσει η Διοίκηση τον αριθμό πρωτοκόλλου Διαταγής της Περ/κής Δ/σεως Πυρ.Υπηρεσιών σχετικά με πρόσθετες απασχολήσεις του προσωπικού της και άλλες διαταγές του Α.Π.Σ που προβλέπουν την πρόσθετη υπηρεσία, 2)ερμηνεύει την έκτακτη ανάγκη και το καθήκον, όπως τον συμφέρει και όχι σύμφωνα με το συμφέρον, τον προορισμό και την αποστολή της Υπηρεσίας, 3)επιδεικνύει οκνηρία και αδιαφορία με τα γραφόμενα και την εμμονή σ'αυτά, στις Δ.Υ αναφορές του, για τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, 4)αρνείται την εκτέλεση πρόσθετης υπηρεσίας και αγνοεί επιδεικτικά τη διαταγή που δόθηκε με την από 14-8-1998 Ημερησία Διαταγή και τους λόγους που αναφέρονται στην απάντησή της

Ε

Διοικήσεως του Σταθμού προς αυτόν, για την πρώτη Δ.Υ αναφορά.

5) Αναφέρει στην δεύτερη Δ.Υ αναφορά του, υπαινιγμούς προς τη Διοίκηση και ασκεί κοιτική των πράξεών της, 6) προέρχεται εγγράφως με την αναφορά του σε άσκηση κριτικής λόγων του Διοικητή Π.Δ.Π.Υ

ερμηνεύοντας αυτούς κατά το δοκούν 7) κάνει ερμηνεία και

σκόπιμη χρήση αβασίμων επιχειρημάτων, κατά πώς αυτόν εξυπηρετεί

για τη σύνταξη της αναφοράς του, διατάξεων του π.δ 210/1997 (άρθρα

23, 99 και 107) σε σχέση με την απάντηση που του δόθηκε για την

πρώτη αναφορά του και παραβλέπει σκόπιμα τις αυξημένες ανάγκες

της Υπηρεσίας για την καταστολή δασικών πυρκαγιών και ότι

διανύουμε αντιπυοική περίοδο. 8) Επιδεικνύει με την πράξη του

υποβολή Δ.Υ αναφορών-τη με πείσμα εμμονή του για θέματα στα οποία

η Διοίκηση έχει αποφανθεί και καταδεικνύει ανεντιμότητα,

ανειλικρίνεια, έλλειψη υπηρεσιακής αγωγής και ευθύνης, έλλειψη

εμπιστοσύνης προς τη Διοίκηση και εσφαλμένη αντίληψη των

πυροσβεστικών καθηκόντων. 9) Ψεύδεται για αυτό που αναφέρει και

διαστρεβλώνει τα λόγια του Διοικητή του σκόπιμα, ότι είπε ο Διοικητής

<<εγώ θα σας βάζω πρόσθετο δώρο και εσείς κάνετε ότι θέλετε>>.

ενώ στη συγκέντρωση δύο φυλακών, έγινε ερμηνεία και ανάλυση της

από Ημερήσιας Διαταγής για τις αυξημένες ανάγκες του

Σταθμού και για το πώς, το γιατί και το πότε θα ορίζεται πρόσθετη

υπηρεσία στο προσωπικό. Ο αιτών με την από έγγραφη

απολογία του υποστήριξε ότι ζήτησε τον αριθμό της Διαταγής στην

οποία αναφερόταν το υποχρεωτικό της εκτελέσεως υπηρεσίας

προσθέτου δώρου (για συμπλήρωση των αναλογούντων προσθέτων)

γιατί δεν υπάρχει τέτοια διαταγή και ότι το αριθμ.23, παρ.4, του π.δ

210/1992 προβλέπει την υποχρεωτική πρόσθετη εργασία όταν υπάρχουν

έκτακτα συμβάντα, (πυρκαϊές, πλημμύρες, σεισμοί ή άλλα γεγονότα) και όχι υπό κανονικές συνθήκες. Επίσης υποστήριξε ότι οι επίμαχες φράσεις του Διοικητού στη συγκέντρωση των δύο φυλακών ελέγχθησαν, όπως αναφέρονται στην αναφορά του, και επικαλέσθηκε τη μαρτυρία όλων των συναδέλφων του, καθώς και το ότι ουδέποτε αρνήθηκε την εκτέλεση πρόσθετης υπηρεσίας, την οποία και εκτέλεσε στις και που του ανατέθηκε. Ο Διοικητής του Πυροσβεστικού Σταθμού μετά απ'αυτά του επέβαλε την ένδικη πειθαρχική ποινή, η επιβολή της οποίας εγκρίθηκε στη συνέχεια τόσο από τη Διοίκηση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας όσο και από την Περιφερειακή Διοίκηση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας με τις αντίστοιχες Διαταγές και την Απόφαση που προαναφέρθηκαν.

Επειδή, με τα δεδομένα αυτά, κατά τη γνώμη που επικράτησε στο Δικαστήριο η επιβολή της ως άνω πειθαρχικής ποινής σε βάρος του αιτούντος, παρίσταται μη νόμιμη. Και τούτο γιατί η υποβολή των δύο διαδοχικών αναφορών του, συντεταγμένων σε έντονο μεν, αλλά πάντως κόσμιο ύφος και με το περιεχόμενο που αναφέρθηκε, που συνιστά εκδήλωση του συνταγματικώς κατοχυρωμένου δικαιώματος του αναφέρεσθαι (άρθρο 10 του Συντάγματος) δεν μπορεί να θεμελιώσει πειθαρχικό αδίκημα απ'όσα του καταλογίζονται αφού ο αιτών δεν ~~αρνήθηκε~~ αρνήθηκε να εκτελέσει υπηρεσία που του ανατέθηκε, ούτε άσκησε κριτική που να προδίδει έλλειψη σεβασμού, ούτε επέδειξε αδικαιολόγητη και με πείσμα επιμονή στην υποβολή αίτησης, για θέμα για το οποίο έχει ήδη αποφανθεί αρνητικά η υπηρεσία, ζητώντας (με ασυνήθιστη επιμονή έστω) να πληροφορηθεί τον αριθμό πρωτοκόλλου της Διαταγής περί εκτελέσεως

πρόσθετης υποχρεωτικής υπηρεσίας, ούτε επέδειξε συμπεριφορά
 αντίθετη προς την εντιμότητα, την ευθύτητα την ειλικρίνεια και τα
 χρηστά ήθη ή που να μαρτυρεί έλλειψη υπηρεσιακής αγωγής και
 ευθύνης. Επίσης οι φράσεις που αυτός απέδωσε στο Διοικητή του,
 επικαλούμενος τη μαρτυρία των συναδέλφων του δεν μπορεί να
 θεωρηθούν ψευδείς, όπως τις θεωρεί εκ προοιμίου η Διοίκηση, καθόσον
 στο φάκελο δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ούτε περί της
 αληθείας τους ούτε περί της αναληθείας τους. Κατά τη γνώμη όμως
 ενός μέλους του Δικαστηρίου () η όλη
 συμπεριφορά του αιτούντος όπως αυτή αναδεικνύεται από τις ως άνω
 έγγραφες αναφορές του ξεφεύγει από τα καθορισμένα όρια της
 διοικητικής ιεραρχίας και θεμελιώνεται με τη συμπεριφορά αυτή το
 παιθαρχικό παράπτωμα της αδικαιολόγητης και με πείσμα εμμονής
 στην επιβολή αίτησης για ένα θέμα για το οποίο είχε αποφανθεί
 αρνητικά η υπηρεσία του. Πέραν αυτού η πράξη του αυτή μαρτυρεί και
 έλλειψη υπηρεσιακής αγωγής. Τούτο προκύπτει από τον σαφή
 επιθετικό και μη συμβατό για διοικητικό υπάλληλο χαρακτήρα των ως
 άνω αναφορών του όπως α) <<Βάσει ποιού νόμου, ποιού άρθρου του
 Κανονισμού και ποιός Δ/γής τέθηκα σε υπηρεσία προσθέτου θώρου
 στις 29-7-1998>>. β) <<Δεν με ικανοποιεί η απάντησή σας>>, γ) <<να
 μου γνωρίσετε τον αριθμό πρωτοκόλλου της εντολής Π.Δ.Υ.Υ
 με την οποία μπορούν όλες οι υπηρεσίες της περιφέρειας να θέτουν
 τους υπαλλήλους της περιφέρειας σε υποχρεωτική υπηρεσία
 προσθέτου θώρου >> και δ) <<Η από 15-7-1998 Η.Δ μου είναι γνωστή
 αλλά έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του π.δ 210/1992 που αφορά
 την υποχρεωτική υπηρεσία προσθέτου θώρου >>, τις οποίες
 εντούτοις, ενώ παρίσταται ως γνώστης αυτών, ζητεί επιτακτικά να

μάθει από την υπηρεσία του. Για την συμπεριφορά του δε αυτή, θα έπρεπε να του επιβληθεί επιεικώς, λόγω μη υπάρξεως , η ποινή της επιπλήξεως.

Επειδή, κατ'ακολουθία τούτων, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση και ν'ακυωθεί η προσβαλλομένη απόφαση.

Επειδή, περαιτέρω, πρέπει το παράβολο που καταβλήθηκε ν'αποδοθεί στον αιτούντα (άρθρο 36, παρ.4 εδ.α του π.δ 18/1989), ν'απαλλαγεί όμως το καθού Ελληνικό Δημόσιο από τη δικαστική του δαπάνη κατ'εκτίμηση των περιστάσεων από το Δικαστήριο (άρθρο 39, παρ.1 εδ.β του ίδιου π.δ/τος).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την αίτηση.

Ακυώνει τη με αρ.πρωτ.

Απόφαση του Διοικητού της Περιφερειακής Διοικήσεως Πυροσβεστικής Υπηρεσίας

Διατάσσει την απόδοση στον αιτούντα του παραβόλου που καταβλήθηκε, και

Απαλλάσσει το καθού από τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 1999, δημοσιεύθηκε δε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του δικαστηρίου στις 1999.

Ο Πρόεδρος

Ο Εισηγητής

Ο Γραμματέας

